

stemteste havde vægret sig ved igen at træde i Statskirkens Tjeneste.

Det var derfor ikke underligt, at hans Ankomst til denne Egn, saa nær hans forrige Hjem og Virkekreds, og saa nær hans Hustrus Opholdssted, fremkaldte en Række forundrede Spørgsmaal hos den interesserede Forsamling i „Sandingehus“, navnlig da Fru Gylling oplyste, at ogsaa den omtalte Frk. Tønnesen var ankommen til Lejet og allerede i et Par Dage havde boet dernede paa Hotellet. Man fortabte sig en Tid i allehaande Gisninger. Dog fandt man det ikke passende alt for længe at opholde Tankerne ved en saadan Sag, hvorfor Vilh. Pram, der overhovedet ikke yndede, at man beskæftigede sig for meget med Andre, afsluttede med den Bemærkning, at hele Hemmeligheden med den gode Emanuel Hansted vistnok var den, at han ikke selv længer vidste, hvad han vilde.

Hvorpaa man med fornyet Kraft tog fat paa Mirakkeltroen og de Kristnes Forhold til Bibelkritikens uomstødelige Resultater.